

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

III. Iacob. Sadolet. Card. Alexandro Farnesio S.R.E. Card. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

me petunt. Neque tamen recuso, si vos omnino ita statueritis, quam primo quoque tempore istuc veniam. Sed cum neque magnum fructum ex me istuc percipere possitis, quod in tot sapientissimorum patrum consiliis, & prudentia, parum eminere opera mea potest: & ego magni mea interesse sentiam, aliquandiu hic mansere: erit humanitatis & liberalitatis vestrae, faciles vos praebere in eo, quod vobis parum admodum, mihi autem plurimum profuturum sit. Sed de his reiicio me ad eas literas, quas Pontifici scribo, futuras (vt dixi) tibi etiam communes. Te quidem ipsum rogo, vt mei absentis famam atque fortunas in tua fide & patrocinio esse patiare: talemq; te mihi praestes, qualem ego animam erga te in omni tuo honore dignitateque tuenda, si res ita ferret, plenum amoris & diligentiae afferrem. Vale. Idibus Octobris, M.D.XXXVIII. Carpent.

III.

IACOB. SAOLET. CARD. ALEXANDRO Farnesio S. R. E. Card. S. P. D.

SVERTIORIBVS his diebus tuis literis, quibus me Romam euocabas, respondi: reddidique rationem mea hic non modo iuste, verum etiam necessariae usque ad certum tempus commorationis: Quod item aduersus summum Pontificem feci, cui mea aetia atque consilia imprimis cupio esse probata. An vero mea exaltatio in bonam accepta partem a vobis fuerit, nondum equidem sciebam: nullas enim ea de re acceperam literas. Sed tamen confidebam, vestrae naturae clementia & bonitate fretus, non frustra vobis oblatae fuisse preces & obtestationes meas. Itaque sedato etiam animo, totus ad literas & studia conuersus, nescio quid excedebam, quod in hac perturbatione temporum alicui fortassis vsui esse possit. Postea venerunt ad me ex vrbe literae, omnia de vobis lata nuntiantes, qua de nuptiis & affinitate Caesaris: qua de vestrae familiae aucta & amplificata dignitate: quod vt runque mihi inuicidissimum auditu fuit. Cum enim habeam summum Pontificem auctorem tuum omnis mei honoris & dignitatis autorem, omnia ego vobis debeam necesse est. Itaque ex hac vestrae amplificatione fortunae tantum laetitiae capio ac voluptatis, quantum ex mea aut meorum, si isto ego loco essem, profecto non caperem. Deumque supplex oro, vt ista vobis rara & perpetua esse statuat. Et tamen, vt timidus est amor cogitanti mihi rerum vicissitudines, & temporum, atque in secundis & prosperis varia & dubia semper pertimescenti, videbantur vestra haec, siue fortunae, siue etiam humanae prudentiae premia, clauo vt dicitur trabali firmiter ad diuinitatem temporum figi posse, si quam sapienti: m

S S hoc

hoc tempore in amplificanda generis ac familiae suae dignitate summus Pontifex adhibuit, eandem ad religionem Dei reuocandam, sanctosque mores in sacerdotum ordine reuocandam, quemadmodum quidem initio agere aggressus est, usque ad praerogativissimi operis affectum adhibuerit. Quod mihi sane videatur diuturnae consultationis, sed magni animi & parati fore negotium. Ut enim naus aduersus vim & metum impendentis temporis duabus anchoris religari solet, quarum maior altera dicitur, altera minor: sic vos maiore anchora fortunarum vestrae in ipso Deo iacta atque firmata, ab omnibus tempestatibus atque muniti, secundos semper cursus tenebitis. Sed ego interea qui ad ista progrediar, quasi verò aut virtus vobis desit, aut consilium: quod utrunque in vobis cernitur abundare. Illud memini Farnesii amplissime, ut & vobis gratuler, quod equidem libentissimè facio, & optem vestris secundis rebus perpetuitatem: quae semper animo amicissimo sum facturus. Vale. Carpentorae die 10. Cal. Decemb. M. D. XXXVIII.

IV.

IAC. S ADOL. CARD. ALEXAND. FARNESII S. R. E. Cardinalis S. P. D.

ET si aliquanto antè idem cognoueram ex literis meorum carae Bembi summi viri dignitate & praestantissimo erga eius Pontificis Maximi beneficio scripsisti: tamen omnia illa tuae litterae mihi vberiora, laetioraque fecerunt, cum essent abs te ipso scripta, qui autor etiam tam praecelari operis extitisses. Scito enim non certiores esse factos, maximè insignem atque egregiam in illo operando, operam tuam, auctoritatemque fuisse. Quod etsi tu liberalitati, nobilitati virtutisque tuae praecipue tribuisti: quo his initiis, & virtuti fundamentis tua in posterum praecellens dignitas in immensum quasi cresceret, tamen quoniam eius beneficii magna pars ad me ipsum peruenit, qui pro homine amicissimo, & fratre, na mihi necessitudine coniuncto, amplius etiam quam pro me ipso egissem, & vehementius laboraui: sic habeto, maximas me tibi pro eo & agere & debere gratias, neque ex multis officiis, quae tua mihi insita in animo & in memoria sunt, vllum me habere, cui iustius & libentius me obligatum esse confitear, quam tibi ipsum, per quod, in Bembi mei honore me non mediocriter esse ornatum intelligo. Verum in his tua tibi virtus & liberalitas genium, etiam si minus gratiam nos referre poterimus, qui tanto quidem sumus alacres, sed parum valemus opibus, maximè in vobis & verissime animi voluptatis, & singularis laudis affectu.